

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 12. októbra 2016*

[Znenie opravené uznesením z 15. decembra 2016]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Zmluva o spotrebiteľskom úvere — Smernica 2008/48/ES — Zmluva o úvere na nehnuteľnosť — Variabilná úroková sadzba — Povinnosti veriteľa — Vnútroštátna právna úprava uplatniteľná na zmluvy, ktoré sú platné v čase nadobudnutia jej účinnosti — Neuplatniteľnosť smernice 2008/48“

V spojených veciach C-511/15 a C-512/15,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutiami Prekršajni sud u Bjelovaru (Trestný súd Bjelovar, Chorvátsko) z 15. septembra 2015 a doručené Súdnemu dvoru 25. septembra 2015, ktoré súvisia s konaniami:

Renata Horžić (C-511/15),

Siniša Pušić (C-512/15)

proti

Privredna banka Zagreb d.d.,

Božovi Prkovi

SÚDNY DVOR (šiesta komora)

v zložení: predseda šiestej komory E. Regan (spravodajca), sudcovia J.-C. Bonichot a A. Arabadžiev,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Chorvátska republika, v zastúpení: A. Metelko-Zgombić, splnomocnená zástupkyňa,
- Česká republika, v zastúpení: M. Smolek a J. Vlácil, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: G. Goddin a M. Mataija, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: chorvátčina.

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vo veci sa rozhodne formou odôvodneného uznesenia v súlade s článkom 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

vydal toto

Uznesenie

- 1 [V znení opravného uznesenia z 15. decembra 2016] Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článku 23 a článku 30 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, 2008, s. 66).
- 2 Tieto návrhy boli predložené v rámci trestných konaní začatých na základe trestných oznámení podaných pani Renatou Horžić a pánom Sinišom Pušić, ktorým bolo priznané postavenie poškodených, proti spoločnosti Privredna banka Zagreb d.d. a pánovi Božovi Prkovi, vedúcemu tejto spoločnosti (ďalej len spoločne ako „obvinení“), z dôvodu údajného porušenia určitých povinností týchto obvinených vo veci spotrebiteľského úveru.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 9 a 10 smernice 2008/48 znejú:

„(9) Úplná harmonizácia je potrebná na to, aby sa všetkým spotrebiteľom v [Únii] zabezpečila vysoká a rovnocenná úroveň ochrany ich záujmov a aby sa vytvoril skutočný vnútorný trh. Členské štáty by preto nemali mať možnosť zachovať alebo zaviesť iné vnútroštátne ustanovenia ako ustanovenia tejto smernice. Takéto obmedzenie by sa však malo uplatňovať len na ustanovenia harmonizované touto smernicou. Ak neexistujú takéto harmonizované ustanovenia, členské štáty by mali mať možnosť zachovať alebo zaviesť vnútroštátne právne predpisy. ...

(10) Rozsah harmonizácie určuje vymedzenie pojmov v tejto smernici. Povinnosť členských štátov vykonávať ustanovenia tejto smernice by sa preto mala obmedziť na jej rozsah pôsobnosti určený týmto vymedzením pojmov. Touto smernicou by však nemalo byť dotknuté uplatňovanie ustanovení tejto smernice členskými štátmi v súlade s právom [Únie] v oblastiach, na ktoré sa jej rozsah pôsobnosti nevzťahuje. Členský štát by preto mohol zachovať alebo zaviesť vnútroštátne právne predpisy zodpovedajúce ustanoveniam tejto smernice alebo niektorým jej ustanoveniam o zmluvách o úvere mimo rozsahu pôsobnosti tejto smernice...“

- 4 Odôvodnenie 14 tejto smernice znie:

„Zmluvy o úvere, ktoré sa vzťahujú na poskytovanie úveru zabezpečeného nehnuteľnosťou, by nemali patriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Tento druh úveru má veľmi osobitnú povahu. Do rozsahu pôsobnosti tejto smernice by nemali patriť ani zmluvy o úvere, ktorých účelom je financovať nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k pozemku alebo existujúcej či projektovanej stavbe. Zmluvy o úvere by však nemali byť vyňaté z rozsahu pôsobnosti tejto smernice len preto, že ich účelom je renovácia alebo zvýšenie hodnoty existujúcej stavby. ...“

- 5 Článok 2 uvedenej smernice, s názvom „Rozsah pôsobnosti“, stanovuje:

„1. Táto smernica sa vzťahuje na zmluvy o úvere.

2. Táto smernica sa nevzťahuje na:

...

b) zmluvy o úvere, ktorých účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k pozemku alebo existujúcej alebo projektovanej stavbe;

...“

6 Podľa článku 11 rovnakej smernice s názvom „Informácie o úrokovej sadzbe úveru“:

„1. V prípade potreby musí byť spotrebiteľ informovaný o každej zmene úrokovej sadzby úveru písomne alebo na inom trvalom dátovom nosiči, a to skôr, ako táto zmena nadobudne účinnosť. Informácia zahŕňa výšku splátok, ktoré sa majú zaplatiť po tom, ako nadobudne účinnosť nová úroková sadzba úveru, a ak sa počet alebo frekvencia splátok zmení, podrobnosti o ich počte a frekvencii.

2. Zmluvné strany sa však môžu v zmluve o úvere dohodnúť, že informácia uvedená v odseku 1 sa má spotrebiteľovi poskytovať pravidelne v prípadoch, keď zmenu úrokovej sadzby úveru spôsobuje zmena referenčnej sadzby, nová referenčná sadzba sa vhodným spôsobom sprístupňuje verejnosti a informácia o novej referenčnej sadzbe je k dispozícii aj v priestoroch veriteľa.“

7 Článok 22 smernice 2008/48 s názvom „Harmonizácia a záväzný charakter tejto smernice“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.“

8 Článok 23 tejto smernice s názvom „Sankcie“ stanovuje:

„Členské štáty ustanovia pravidlá o sankciách za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých na základe tejto smernice a prijmú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili ich vykonávanie. Ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.“

9 Článok 30 uvedenej smernice, nazvaný „Prechodné opatrenia“, znie:

„1. Táto smernica sa nevzťahuje na zmluvy o úvere, ktoré sú platné v čase nadobudnutia účinnosti vnútroštátnych vykonávacích opatrení.

2. Členské štáty však zabezpečia, aby sa [článok] 11... [vzťahoval] aj na otvorené zmluvy o úvere, ktoré sú platné v čase nadobudnutia účinnosti vnútroštátnych vykonávacích opatrení.“

Chorvátske právo

10 Zakon o potrošačkom kreditiranju (zákon o spotrebiteľskom úvere) (*Narodne novine*, br. 75/09), ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2010, má za cieľ prebrať do vnútroštátneho práva ustanovenia smernice 2008/48.

11 V § 3 tohto zákona sú vymenované druhy zmlúv o úvere, na ktoré sa tento zákon nevzťahuje, pričom sa medzi nimi neuvádzajú ani zmluvy o úvere zabezpečené hypotékou alebo inou porovnateľnou zábezpekou, ani zmluvy o úvere, ktorých účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k pozemku alebo existujúcej alebo projektovanej stavbe.

12 § 11 uvedeného zákona s názvom „Informácie o úrokovej sadzbe“ stanovuje:

„1. Ak boli dohodnuté variabilné úrokové sadzby, veriteľ je povinný písomne alebo na inom trvalom dátovom nosiči informovať spotrebiteľa o každej zmene týchto sadziieb, a to najneskôr 15 dní predtým, ako táto zmena nadobudne účinnosť. Informácia zahŕňa výšku splátok, ktoré sa majú platiť potom, ako nadobudne účinnosť nová úroková sadzba, a ak sa počet alebo frekvencia splátok zmení, podrobnosti o tejto zmene.

2. Zmluvné strany sa môžu v zmluve o úvere dohodnúť, že informácie uvedené v odseku 1 sa majú spotrebiteľovi poskytovať pravidelne v prípadoch, keď zmenu úrokovej sadzby spôsobuje zmena referenčnej sadzby, pokiaľ je nová referenčná sadzba verejne prístupná, najmä v priestoroch veriteľa.“

13 Zákon o spotrebiteľskom úvere bol s účinnosťou od 1. januára 2014 zmenený Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o spotrebiteľskom úvere, *Narodne novine*, br. 143/13).

14 Na základe § 3 uvedeného zákona bol do zákona o spotrebiteľskom úvere vložený § 11a s názvom „Variabilná úroková sadzba“, ktorý stanovuje:

„1. Ak boli dohodnuté variabilné úrokové sadzby, veriteľ je povinný:

- a) stanoviť jasný parameter pre prijímanie rozhodnutí o zmene týchto sadziieb, známy spotrebiteľom;
- b) kvalitatívne a kvantitatívne stanoviť príčinnú súvislosť medzi zmenami parametra uvedeného v písmene a) a ich vplyvom na variabilné úrokové sadzby a
- c) určiť, na aké obdobia sa vzťahuje prijatie rozhodnutia o zmene variabilných úrokových sadziieb (aké je základné obdobie a aké je referenčné obdobie).

2. Parametrom uvedeným v odseku 1 tohto paragrafu je jedna z nasledujúcich variabilných hodnôt: EURIBOR, LIBOR, VRS (vnútroštátna referenčná sadzba), výnos štátnych pokladničných poukázok alebo priemerná úroková sadzba retailových vkladov v konkrétnej mene. Variabilná sadzba sa stanovuje na základe doplnenia dohodnutého parametra o fixnú maržu, ktorú banky nesmú v priebehu obdobia splácania úveru presiahnuť a ktorá musí byť dohodnutá súčasne s parametrom.

3. Zmeny úrokovej sadzby v referenčnom období nesmú byť vyššie, resp. v prípade poklesu nižšie ako zmena parametra uvedeného v odseku 1, vyjadrená v percentuálnych bodoch.

4. Ak veriteľ poskytuje variabilné úrokové sadzby, ešte pred uzavretím zmluvy o úvere je povinný jasným a jednoznačným spôsobom oznámiť spotrebiteľovi informácie uvedené v odseku 1. Okrem toho je povinný upozorniť spotrebiteľa na všetky riziká súvisiace s variabilitou a v zmluve jasne a jednoznačne určiť variabilné zložky, na základe ktorých sa variabilná úroková sadzba vypočítava.

5. V prípade všetkých platných zmlúv o úvere, ktoré boli uzatvorené pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a v ktorých nebol stanovený parameter ani príčinná súvislosť, je veriteľ v súlade s týmto paragrafom povinný stanoviť parameter prostredníctvom niektorej z týchto variabilných hodnôt:

- referenčná úroková sadzba (EURIBOR, LIBOR) alebo
- VRS alebo
- výnos štátnych pokladničných poukázok alebo
- priemerná úroková sadzba z retailových vkladov v konkrétnej mene;

ďalej je povinný stanoviť fixnú časť úrokovej sadzby a intervaly, v akých sa bude zmena úrokových sadzieb vykonávať. ...

...“

15 § 26 ods. 1 bod 28 zákona o spotrebiteľskom úvere v znení neskorších predpisov upravuje uloženie trestu veriteľovi alebo sprostredkovateľovi úveru, ktorý nedodržiava svoje povinnosti podľa § 11a ods. 5 tohto zákona.

16 Podľa § 13 zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o spotrebiteľských úveroch:

„1. § 3 zákona o spotrebiteľskom úvere sa v časti s odkazom na § 11a ods. 5 tohto zákona... vzťahuje na všetky zmluvy o spotrebiteľskom úvere nezávisle od dátumu ich uzavretia.

2. V prípade platných úverových zmlúv, ktoré boli uzatvorené pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a v ktorých neboli stanovené parametre ani ich príčinná súvislosť, sú veritelia povinní sa najneskôr do 1. januára 2014 dohodnúť s dlžníkom na úrokovej sadzbe prostredníctvom parametrov a fixných marží, ako aj na období uplatňovania variabilných úrokových sadzieb.“

Spory vo veci samej a prejudiciálne otázky

17 Dňa 12. októbra 2005 a 21. septembra 2006 uzavreli pani Horžić a pán Pušić, každý osobitne, s obvinenými zmluvu o úvere na nehnuteľnosť, v ktorej bola stanovená variabilná úroková sadzba vo výške 4,03 %, resp. 4,25 %. Následne bola táto úroková sadzba niekoľkokrát zvýšená až napokon dosiahla výšku 5,95 %, resp. 6,00 %.

18 Pri poslednom zvýšení uvedenej sadzby dostali žalobcovia vo veci samej od spoločnosti Privredna banka Zagreb oznámenie, v ktorom sa uvádzalo, že dôvodom tohto zvýšenia sú zmeny v skupinách predávaných bankových produktov, ako aj stabilita podniku. V tomto oznámení sa naopak neuvádzala žiadna informácia, pokiaľ ide o parametre použité na výpočet sumy tohto zvýšenia.

19 Uvedení žalobcovia preto podali na Prekršajni sud u Bjelovaru (Trestný súd Bjelovar, Chorvátsko) trestné oznámenie na obvinených z dôvodu, že títo obvinení porušili zákon o spotrebiteľskom úvere v znení neskorších predpisov, keďže k 1. januáru 2014 nevyhotovili dodatok k ich zmluvám o úvere vymedzujúci parametre a fixnú časť úrokových sadzieb, ako aj obdobie uplatňovania týchto úrokových sadzieb, tak ako to stanovuje § 11a ods. 5 tohto zákona.

20 Obvinení však tvrdili, že uvedený zákon nie je v súlade so smernicou 2008/48, konkrétne s článkom 30 ods. 1 tejto smernice, keďže veriteľovi ukladá povinnosti v oblasti zadefinovania variabilnej úrokovej sadzby, pokiaľ ide o zmluvy o úvere, ktoré boli v deň nadobudnutia účinnosti tohto zákona, t. j. 1. januára 2014, platné, pričom tieto povinnosti tak majú retroaktívny účinok, ktorý je v rozpore s týmto ustanovením, a to napriek tomu, že uvedenou smernicou sa uskutočnila úplná harmonizácia.

21 Za týchto okolností Prekršajni sud u Bjelovaru (Trestný súd Bjelovar) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa uplatňovanie zákona [o spotrebiteľskom úvere v znení neskorších predpisov] so spätnou účinnosťou vykladať a posudzovať výlučne podľa ustanovení tohto zákona, resp. je takéto uplatňovanie [uvedeného] zákona... v súlade s právom Únie, najmä s článkom 30 smernice... 2008/48..., ktorého odsek 1 výslovne ustanovuje, že táto smernica sa nevzťahuje na zmluvy o úvere, ktoré boli uzatvorené pred nadobudnutím účinnosti vnútroštátnej právnej úpravy, ktorou sa [uvedená] smernica prevzala do vnútroštátneho práva?

2. Má sa v súvislosti s vyššie uvedenými skutočnosťami trestnoprávne ustanovenie § 26 ods. 1 bod 28 zákona o spotrebiteľskom úvere [v znení neskorších predpisov] vykladať v súlade s článkom 23 smernice [2008/48] a podľa prechodných ustanovení jej článku 30 v tom zmysle, že ustanovené sankcie za porušenie vnútroštátneho ustanovenia prijatého na základe predmetnej smernice sa nevzťahujú na prípadné porušenia týkajúce sa zmlúv o úvere platných v čase vykonania vnútroštátnych vykonávacích opatrení?“

22 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 28. októbra 2015 boli veci C-511/15 a C-512/15 spojené na spoločné konanie na účely písomnej časti konania a tohto uznesenia.

O prejudiciálnych otázkach

23 Svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 23 a článok 30 ods. 1 smernice 2008/48 majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnym ustanoveniam, o aké ide vo veci samej, na základe ktorých je veriteľ pod hrozbou trestnoprávných sankcií povinný dodržiavať povinnosti v oblasti variabilnej úrokovej sadzby, pokiaľ ide o zmluvy o úvere platné v čase nadobudnutia účinnosti týchto ustanovení.

24 Podľa článku 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora ak možno odpoveď na položenú prejudiciálnu otázku jednoznačne vyvodíť z judikatúry, Súdny dvor môže na návrh sudcu spravodajcu po vypočutí generálneho advokáta kedykoľvek rozhodnúť formou odôvodneného uznesenia.

25 Toto ustanovenie je v prejednávanych veciach potrebné uplatniť. Ako totiž v podstate uviedli chorvátska a česká vláda, ako aj Európska komisia, odpoveď na otázky položené vnútroštátnym súdom možno jednoznačne vyvodíť z judikatúry Súdneho dvora, konkrétne z rozsudku z 22. júla 2012, SC Volksbank România (C-602/10, EU:C:2012:443), a z uznesenia z 3. júla 2014, Tudoran (C-92/14, EU:C:2014:2051).

26 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že je pravda, že, tak ako to uviedli obvinení, z článku 22 ods. 1 smernice 2008/48, vykladaného s ohľadom na odôvodnenia 9 a 10 tejto smernice, vyplýva, že pokiaľ ide o úverové zmluvy, ktoré patria do pôsobnosti tejto smernice, táto smernica stanovuje úplnú harmonizáciu, a ako vyplýva z názvu uvedeného článku 22, má záväznú povahu, čo treba chápať tak, že v oblastiach konkrétne uvedených v rámci tejto harmonizácie členské štáty nesmú zachovať alebo zaviesť iné vnútroštátne ustanovenia, ako sú tie, ktoré zakotvuje tá istá smernica (rozsudok z 12. júla 2012, SC Volksbank România, C-602/10, EU:C:2012:443, bod 38).

27 Nič to však nemení na tom, že podľa jednoznačného znenia článku 2 ods. 2 písm. b) smernice 2008/48 a vzhľadom na odôvodnenie 14 tejto smernice zmluvy o úvere, ktorých účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k pozemku alebo existujúcej alebo projektovanej stavbe, sú vylúčené z hmotnoprávnej pôsobnosti tejto smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. júla 2012, SC Volksbank România, C-602/10, EU:C:2012:443, bod 42, a uznesenie z 3. júla 2014, Tudoran, C-92/14, EU:C:2014:2051, bod 30).

28 Z uvedeného vyplýva, že keďže z rozhodnutí vnútroštátneho súdu je zrejmé, že zmluvy o úvere, o aké ide vo veci samej, sú zmluvami o úvere „na nehnuteľnosť“, smernica 2008/48 sa na skutkový stav vo veci samej neuplatňuje (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. júla 2012, SC Volksbank România, C-602/10, EU:C:2012:443, body 41 a 42, ako aj uznesenie z 3. júla 2014, Tudoran, C-92/14, EU:C:2014:2051, bod 31).

29 Ako však vyplýva z odôvodnenia 10 tejto smernice, členské štáty môžu v súlade s právom Únie uplatňovať ustanovenia uvedenej smernice na oblasti, ktoré nepatria do jej pôsobnosti. Súdny dvor tak už rozhodol, že členské štáty môžu zachovať alebo zaviesť vnútroštátne opatrenia zodpovedajúce

ustanoveniam tejto smernice alebo niektorým z nich, pokiaľ ide o úverové zmluvy, ktoré nepatria do pôsobnosti uvedenej smernice (rozsudok z 12. júla 2012, SC Volksbank România, C-602/10, EU:C:2012:443, bod 40).

- 30 Preto pokiaľ ide o zmluvy o úvere, o aké ide vo veci samej, harmonizácia, ktorú zakotvuje smernica 2008/48, nebráni tomu, aby členský štát zahrnul tieto zmluvy do pôsobnosti vnútroštátneho opatrenia, ktorého cieľom je prebrať túto smernicu, a uplatňoval na tieto zmluvy všetky ustanovenia tejto smernice alebo niektoré z nich (rozsudok z 12. júla 2012, SC Volksbank România, C-602/10, EU:C:2012:443, body 40 a 43).
- 31 Ako vyplýva z odôvodnení 9 a 10 smernice 2008/48, prináleží v zásade členským štátom, aby určili podmienky, za ktorých chcú rozšíriť svoj vnútroštátny režim preberajúci túto smernicu na zmluvy o úvere, o aké ide vo veci samej, ktoré nepatria do jednej z oblastí, pre ktoré normotvorca Únie chcel stanoviť harmonizované ustanovenia (rozsudok z 12. júla 2012, SC Volksbank România, C-602/10, EU:C:2012:443, bod 52).
- 32 Z toho vyplýva, že ak v prípade týchto zmlúv môžu členské štáty zaviesť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave, ktorej cieľom je prebrať smernicu 2008/48, pravidlo zodpovedajúce špecificky prechodnému opatreniu uvedenému v článku 30 ods. 1 uvedenej smernice, môžu v zásade takisto pri dodržaní pravidiel Zmluvy o FEÚ a bez toho, aby tým boli dotknuté iné prípadne relevantné akty sekundárneho práva, stanoviť odlišné prechodné opatrenie, ktoré implikuje, že uvedená právna úprava sa uplatňuje takisto na zmluvy, ktoré sú v čase nadobudnutia účinnosti tejto právnej úpravy platné (rozsudok z 12. júla 2012, SC Volksbank România, C-602/10, EU:C:2012:443, bod 53).
- 33 Rovnako to platí, aj pokiaľ ide o režim sankcií podľa článku 23 smernice 2008/48. Tento článok tak nebráni tomu, aby čo sa týka platných zmlúv o úvere, ktoré nepatria do hmotnoprávnej pôsobnosti smernice 2008/48, členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave uplatnil ustanovenia týkajúce sa sankcií pre prípad porušenia ustanovení tejto právnej úpravy.
- 34 Tento výklad sa tým skôr uplatní v predmetnom prípade, keďže na rozdiel od § 11 zákona o spotrebiteľskom úvere, ktorý je vykonávacím opatrením článku 11 smernice 2008/48, pokiaľ ide o informácie týkajúce sa úrokovej sadzby úveru, vnútroštátne ustanovenia, o aké ide v sporoch vo veci samej, týkajúce sa zadefinovania variabilných úrokových sadzieb, ktoré sú stanovené predovšetkým v § 11a zákona o spotrebiteľskom úvere v znení neskorších predpisov, nezodpovedajú žiadnemu z ustanovení smernice 2008/48, a teda ich nemožno považovať za ustanovenia, ktorých účelom je prebrať túto smernicu.
- 35 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na položené otázky odpovedať tak, že článok 23 a článok 30 ods. 1 smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnym ustanoveniam, o aké ide vo veci samej, na základe ktorých je veriteľ pod hrozbou trestnoprávnych sankcií povinný dodržiavať povinnosti v oblasti variabilnej úrokovej sadzby, pokiaľ ide o zmluvy o úvere platné v čase nadobudnutia účinnosti týchto ustanovení, keďže tieto zmluvy o úvere nepatria do hmotnoprávnej pôsobnosti tejto smernice a navyše tieto povinnosti nepredstavujú vykonávanie tejto smernice.

O trovách

- 36 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

Článok 23 a článok 30 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnym ustanoveniam, o aké ide vo veci samej, na základe ktorých je veriteľ pod hrozbou trestnoprávnych sankcií povinný dodržiavať povinnosti v oblasti variabilnej úrokovej sadzby, pokiaľ ide o zmluvy o úvere platné v čase nadobudnutia účinnosti týchto ustanovení, keďže tieto zmluvy o úvere nepatria do hmotnoprávnej pôsobnosti tejto smernice a navyše tieto povinnosti nepredstavujú vykonávanie tejto smernice.

Podpisy